

Цифрова логістика – це логістика інновацій, яка дозволяє значно скорочувати логістичні витрати (наприклад, на оформлення замовлень) та пришвидшувати їх виконання.

Ефективність функціонування підприємств логістичної сфери пов'язана із використанням технологій. Сучасні технології дозволяють приймати та реалізовувати нові логістичні рішення, а використання нової техніки та технології – оптимізувати виробничі, транспортні, складські та інші процеси, виконувати ті логістичні функції та операції, які раніше були недоступні для виконання.

Отже, підвищення рівня цифровізації діяльності учасників ринку логістичних послуг дозволяє відповідати зростаючим вимогам до поставок, здійснювати свою діяльність ефективно, прозоро, точно в термін, стимулювати логістичних операторів до підвищення проєсів ефективності та впровадження інноваційних технологій. Цифровізація логістики дає можливість прискорювати прийняття та реалізацію рішень на прискорення поставок, що, як наслідок сприяє прискоренню оборотності активів.

Джерела та література

1. Пять ключових технологий для цифровой трансформации в логистике. URL: <https://www.everest.ua/pyat-klyuchovyh-tehnologij-dlya-czyfrovoyi-transformacziyi-v-logistyczi/>

Ющук Н. – аспірант
Волинський національний
університет імені Лесі Українки
м. Луцьк, Україна

Сучасні інструменти корпоративного управління

Процесний підхід до управління є перспективним орієнтиром управлінської діяльності. Перманентне вдосконалення виробництва, ефективне використання матеріально-технічних, фінансових та кадрових ресурсів є запорукою успіху у зарубіжній практиці корпоративного управління підприємствами. Цей підхід відзначається необхідністю застосування структуризації бізнес-процесів на підприємствах.

Теоретичні та прикладні аспекти з дослідження корпоративного управління на підприємстві висвітлене у роботах вітчизняних та зарубіжних вчених таких як: А. Кедбері [1], Н. Міноу [2], В. Гриньової [3], В. Євтушевського [4], Є. Палиги [5] та ін.

Основним об'єктом процесного корпоративного управління є бізнес-процес, який об'єднує усі рівні організації і відповідає за певні дії від його початку і до кінця. Взаємозв'язки всередині підприємства базуються не на виокремленні певних підрозділів, що виконують визначені функції, а на виокремленні наскрізних процесів, які визначаються цілями і задачами діяльності підприємства.

Процесний підхід має бути орієнтований, у першу чергу, не на організаційну структуру підприємства, а на бізнес-процеси, кінцевими цілями виконання яких, є створення продуктів або послуг, що представляють цінність для зовнішніх або внутрішніх споживачів [6].

Процесне корпоративне управління забезпечує створення горизонтальних зв'язків в організаціях. Підрозділи і співробітники, задіяні в одному процесі, можуть самостійно координувати роботу в рамках процесу і вирішувати проблеми без участі вищого керівництва. Процесний підхід до корпоративного управління дає змогу більш оперативно вирішувати проблеми і ефективно впливати на відповідні результати.

Процесне корпоративне управління вимагає концентруватися не на роботі одного з підрозділів, а на результатах роботи організації в цілому. Процесне корпоративне управління має ґрунтуватись на декількох принципах, серед яких:

1. Принцип взаємозв'язку. Всі бізнес-процеси організації мають бути взаємопов'язані між собою.

2. Принцип необхідності. Кожен бізнес-процес повинен мати мету, а його результати повинні бути необхідними.

3. Принцип документованості. Діяльність, пов'язану з бізнес-процесом, необхідно задокументувати.

4. Принцип контрольованості. Для кожного бізнес-процесу повинні бути визначені показники, що характеризують його результати.

5. Принцип відповідальності. До виконання бізнес-процесу можуть бути задіяні різні фахівці і співробітники, але відповідати за його результат має чітко визначений працівник.

Впровадження цих принципів дає змогу значно підвищити ефективність роботи підприємства. Перехід до процесного корпоративного управління вимагає від співробітників постійної спільної роботи, незважаючи на те, що вони можуть належати до різних підрозділів господарюючого суб'єкта.

Джерела та література

1. Кэдбери А. сэр. Отчет по финансовым аспектам корпоративного управления в Великобритании. 1992.
2. Monks A., Minow N. Corporate Governance Fifth Edition. London: Wiley&Sonsjohn, 2011. 512 p.
3. Гриньова В. М. Організаційно-економічні основи формування системи корпоративного управління в Україні. Київ, 2003. 324 с.
4. Євтушевський В. А. Основи корпоративного управління. Київ: Знання-Прес, 2002. С. 317.
5. Палига Є. М. Корпоративне управління виробництвом в умовах постприватизаційних відносин: дис. ... д-ра екон. наук: 08.06.02/НАН України; Ін-т регіональних досліджень. Львів, 2002. 182 с.
6. Демиденко В. В. Управління бізнес-процесами як складова процесного підходу до управління підприємством. *Ефективна економіка*. 2015. № 11.

Язвінська Т. – студентка

Науковий керівник: д. е. н., проф.

І. Дейнега

Рівненський державний гуманітарний університет, м. Рівне, Україна

Прикладні аспекти управління конкурентоздатністю ПП «Вест-Вектор»

Значення рівня конкурентоздатності підприємства є змінною величиною, котра залежить від впливу багатьох факторів. Традиційно фактори впливу на конкурентоздатність підприємства поділяють на зовнішні та внутрішні. Внутрішніми факторами підприємство може управляти, а зовнішні, зокрема фактори макросередовища, є йому непідконтрольними [1].

Результати аналізу впливу зовнішніх факторів на діяльність ПП «Вест-Вектор» дозволяють зробити такі висновки. Економічний фактор впливає на діяльність підприємства переважно негативно, що обумовлено ростом інфляції та скороченням доходів споживачів. Політичний фактор теж впливає в цілому негативно через зростання соціальної напруги у суспільстві. Соціально-культурний впливає переважно негативно через зниження загального рівня освіти, що, в свою чергу, утруднює освоєння нових технологій, забезпечує підвищення мобільності населення, призводить до зростання кількості звільнених. Міжнародний фактор теж у більшості впливає негативно за рахунок зростання міжнародної конкуренції та запровадження іншими державами заходів щодо захисту внутрішнього ринку. Негативний вплив географічного фактору на діяльність ПП «Вест-Вектор» пов'язаний із погіршенням кліматичних умов, що створює перешкоди для виконання таких видів робіт, як монтаж електроліній та усіх зовнішніх робіт.

Позитивний вплив проявляють правовий та технологічний фактори. Правовий – за рахунок прийняття нормативних актів, які сприятливо впливають на економічне середовище під-